

A biológiai módszer a természetrajzi oktatásban. A biológiai irány ellen felhangzó vélemények bírálatával kapcsolatban azzal a kérdéssel foglalkozik *Paul Kammerer* a *Monatshefte für den naturwissenschaftlichen Unterricht* januári számában, hogyan lehet a biológiai irányt a legalkalmasabban megvalósítani. A megvalósítás alapfeltételének azt tartja, hogy a természetrajzi gyűjteményeket alaposan átalakítsuk. Ebben a gyűjteményben kell holt tárgyaknak is lenni, amelyek ki vannak szakítva természetes kereteikből, de ezeknek a holt tárgyaknak a természeti valóságot kell képviselniök. Ne arra törekedjünk, hogy «természetes» környezetüket is velük együtt odahozzuk a szertárba, hanem hogy a tanítók betekintést nyerhessenek az illető tárgy élete folyásába. Ezt úgy érjük el, ha nem egy-egy típusos példány képvisel minden fajt, hanem több, az élettartam különböző fázisaiban levő egyed. Inkább kevés fajt, de mindegyiket alaposan ismertessük meg tanulóinkkal. A preparált anyagon kívül okvetlenül szükség van élő állatokra és növényekre, amelyek természetes keretben egyesítve a szervezeteknek a külső világhoz való vonatkozásait szemléltetik. Különösen könnyű ezt megvalósítani ott, ahol az iskolának megfelelő kertje van, de kis terrariumokat és aqurariumokat a legszerényebb eszközökkel rendelkező iskola is állíthat föl. Így tudjuk csak megvalósítani a biológiai oktatás igazi feladatát: betekintést nyújtani magukba az életjelenségekbe.

*

Együttes nevelés az északamerikai Egyesült Államok iskoláiban. A *Monatschrift für höhere Schulen* januári füzetében *Siebert* ilyen címen számol be amerikai tanulmányútról. A két nem együttes nevelése az Egyesült Államok mindenfokú iskoláiban dívik, de nem általános. A nyugati államok nyilvános iskolái vezetnek ezen a téren, míg a keleti államok magániskoláiban és az alapítványi iskolákban a kétnemű ifjúságot külön nevelik. Az együttes nevelés bevezetésére egyrészt a tanítóhiány, másrészt az iskolák nagyobb részének csekély látogatottsága és egyéb külső okok vezettek és nem pädagogiai vagy szociológiai megfontolások. Csak utólag állapította meg az elmélet ennek a gyakorlatnak tényleges vagy állítólagos előnyeit. A középiskolákban az együttes nevelés a XIX. század utolsó harmadában valósult meg, mint az egyetlen módja annak, hogy a leányok is a fiukéval egyenlő értékű nevelésben részesülhessenek. Vannak azonban külön női College-ek is. A fejlődés 1909-ben érte el csúcspontját, azóta inkább hátrál a mozgalom, amelynek keleten az a törekvése, hogy az együttes nevelést beszüntessék a középfokú iskolákban, nyugaton pedig, hogy az állapotokon javítsanak. Erkölcsi tekintetben felteszik, hogy az együttes nevelésnek kedvező a befo-